

Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

Förslag till svenska bestämmelser för invasiva främmande arter (dnr M2016/01030/R)

Sammanfattning

- Länsstyrelsen är positiv till att Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten utpekade som nationellt ansvariga myndigheter.
- Vi är generellt positiva till att länsstyrelserna ska ha en tydlig roll i arbetet med att bekämpa invasiva främmande arter.
- Länsstyrelsernas ansvar och arbete blir omfattande och komplex och arbetet kräver en betydande resursförstärkning. Både myndigheternas förvaltningsanslag och bidrag för åtgärdsinsatser via de nationellt ansvariga myndigheterna är nödvändiga.
- Länsstyrelsen avstyrker att länsstyrelserna ska få ett ansvar för att omhänderta och låta avliva djur som inte hanteras av ägaren.
- Vi saknar ett resonemang om kommunernas roll i arbetet, främst vad gäller genomförande av bekämpningsåtgärder men kanske även av övervakningsinsatser.
- Med tanke på kräftfiskets stora ekonomiska betydelse för många företag borde i utredningen ha redovisats hur en art som signalkräfta kan hanteras i Sverige.
- Redan i utredningen borde tydligare kunna lyftas fram att arbetet behöver bedrivas i form av nationellt samordnade ”kampanjer”.

Ansvariga myndigheter

Länsstyrelsen är positiv till att Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten är utpekade som nationellt ansvariga myndigheter i förordningen om invasiva främmande arter.

Vi är även generellt positiva till förslaget att länsstyrelserna ska ha en tydlig roll i arbetet med att bekämpa invasiva främmande arter.

Ansvar och arbetsinsatsen för länsstyrelserna kommer dock att bli omfattande och komplex med skiftande insatser som tillsyn, övervakning, kommunikation samt medverkan vid verkställande av olika åtgärder. Länsstyrelsen vill med skärpa uttrycka en oro över hur arbetet ska finansieras och att en ordentlig resursförstärkning är nödvändig. Eftersom arbetet kan komma att variera över tid innebär ansvaret behov av både basförstärkning av länsstyrelsernas förvaltningsanslag samt ett nationellt anslag som hanteras via de nationellt ansvariga myndigheterna och fördelas ut i landet utifrån nationella prioriteringar över tiden.

Länsstyrelsen föreslås enligt §§ 35-36 i förordningen få ett ansvar för att omhänderta och låta avliva djur som inte hanteras av ägaren. Länsstyrelsen avstyrker detta utökade ansvar. Myndigheten är inte i sin organisation uppbyggd för dessa verkställande uppgifter och ser det som en tydlig fördel att skilja på myndighetsrollen och den praktiskt verkställande rollen. Att bygga upp en ny organisation för detta på länsstyrelserna kommer dessutom att vara oerhört resurskrävande och vi är tveksamma till om detta är samhällsekonomiskt försvarbart.

Det finns en tydlig parallell till de förslag som finns om ett utökat ansvar för Länsstyrelsen att överta polisens ansvar att verkställa omhändertagande eller avlivning av djur enligt djurskyddslagen. Även i dessa fall har Länsstyrelsen varit negativ till att överta den roll som i nuläget ligger på Polismyndigheten.

Vi saknar ett resonemang om kommunernas roll i arbetet och då främst vad gäller genomförande av bekämpningsåtgärder men kanske även av övervakningsinsatser. Kommunerna har t.ex. ofta upparbetade system med "kommunjägare" som kan ha en roll i bekämpningen samt ibland arbetslag som kan användas för aktiv fysisk bekämpning av vissa arter. En möjlighet som borde belysas är även möjligheten för en länsstyrelse att delegera delar av arbetet enligt förordningen till en kommun.

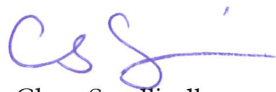
Övriga synpunkter

Länsstyrelserna har haft representanter som deltagit vid utarbetandet av förslaget till bestämmelserna. Länsstyrelserna vill förstås ha en roll även i den fortsatta utvecklingen av arbetet och vi vill då betona bl. a processen att peka ut främmande arter av nationell betydelse (§§ 12-15 i förordningen).

Under punkt 2 i konsekvensutredningen avseende effekterna för företag nämns mycket kort om effekterna för företag som t.ex. lever på kräftfiske. Eftersom signalkräftan är en av de arter som är med på nuvarande lista över utpekade invasiva främmande arter inom EU borde konsekvenserna för kräftfiskeföretag lyftas fram mer tydligt. Kräftfisket är av stor betydelse för det yrkesmässiga fisket i sötvatten och tillsammans med gös det ekonomiskt mest betydande. För att inte i onödan skapa oro och allvarliga ekonomiska konsekvenser för ett antal företag borde kanske redan i utredningen redovisas hur en art som signalkräftan kan hanteras i Sverige och att det snarare handlar om att försöka begränsa spridningen av arten än att utrota den – från t.ex. Vättern.

Även om det inte ingått i uppdraget att redovisa arbetssätt vid genomförandet av förordningen vill Länsstyrelsen redan nu lyfta fram vikten av att arbeta i form av nationellt samordnade "kampanjer" för att arbetet ska bli kostnadseffektivt och framgångsrikt.

I detta ärende har t.f. länsråd Claes Svedlindh beslutat. Maria Åslund, byrådirektör på miljöskyddsenhetsen har varit föredragande. Samråd har även skett med länsveterinär Helen Loo.

Claes Svedlindh
T.f. länsråd

Maria Åslund
Byrådirektör

